

[Niels Helveg Petersen]

Om den finanspolitiske stramning vil jeg gerne sige, at det, som er realiteten i det, er, at vi med momsforhøjelsen og andre afgifter nu gør et dybt indhug i befolkningens private forbrugsmuligheder. Det er selvfølgelig noget, der kan drives politik på. Vi gør et sådant indhug i befolkningens private forbrugsmuligheder, og det er hele befolkningen, der rammes af en momsforhøjelse. Det afgørende for os i denne situation er, at ganske uanset hvilket syn vi kan have på omfanget af de offentlige udgifter, så skal ingen tro, at vi kan løse nogen økonomiske problemer uden at gøre et indhug i befolkningens private forbrugsmuligheder. Det lader sig ikke gøre, og venstre og konservative vil aldrig nogen sinde kunne få det til at hænge økonomisk sammen, at man kan løse vore betalingsbalanceproblemer, vores overskud på importsiden, uden at gribe dybt ind over for de private forbrugsmuligheder. Det er det, vi delvis gør med dette her. Vi skal også gribe ind over for det offentliges forbrug, det tager vi fat på, og målsætningen for den offentlige udgiftspolitik er fastlagt. Det anser jeg for noget overordentlig væsentligt for de kommende års økonomiske politik. Men jeg synes, venstre og konservative skulle erkende, at det ikke lader sig gøre at ordne økonomiske problemer her i landet uden at gribe ind over for den private forbrugsudvikling.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Hr. Ellemann-Jensen nærede tilsyneladende en ubegrænset tillid til det arbejde, der er nedlagt i de kommunale sparekataloger. Det må være en tillid, der er begrundet i omfanget af forslag og antallet af sider og antallet af ord, der indgår i selve sparekataloget; den tillid kan ikke være begrundet i det arbejde, der er lagt i de enkelte forslag. Alle ved, at disse forslag er frembragt på mange forskellige måder. Det kan være et enkelt medlem fra fremskridtspartiet i en enkelt kommunalbestyrelse, der har fået sit forslag placeret i det kommunale sparekatalog. Det kan være en enkelt embedsmand et eller andet sted i systemet, som har udtalt sig på en helt anden måde, på et helt andet område. Alt sammen er samlet i katalogform. Det er ikke nogen som helst garanti for, at der er fornuft i det. Tværtimod er situationen den – det ved alle,

der har beskæftiget sig med dette katalog – at det har voldt Kommunernes Landsforening store problemer at inklæde de mange forslag, som er kommet ind, en rimeligt fornuftig dragt, sådan at de kunne anbringes på folketingets bord. Det er noget helt andet end at nære tillid til, at der er fornuft i dette katalog.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg henstiller, at vi nu nærmer os slutningen af de korte bemærkninger, inden vi går videre i ordførerrækken i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Venstres ordfører har for et øjeblik siden sagt og klart understreget, at vi ikke tager patent på alle de gode ideer. Vi har taget en lang række af de spareforslag, som er udarbejdet af kommunalbestyrelsesmedlemmer, enkeltmedlemmer eller den samlede kommunalbestyrelse. Det er muligt, der også er nogle radikale forslag imellem, det skal jeg ikke kunne afvise. Vi har taget dem, vi har skønnet var de bedste. Jeg tror, hr. Dræbye vil give mig ret. Hvis han gør sig den ulejlighed at studere, hvad disse forslags numre henviser til, og studerer de forslag, som er optrykt i disse sparekataloger, så vil han se, at der er ganske mange fornuftige forslag imellem.

Flygaard (DR):

Der er ingen tvivl om, at vi her og nu har behov for en finanspolitisk stramning. Der er ingen tvivl om, at uanset hvilken finanspolitisk stramning man måtte vælge, vil det være udtryk for, at der reelt til den danske befolkning bliver mindre at forbruge af, mindre at leve af. Det, vi politisk kan være uenige om, er, hvorledes grundlaget for en sådan finanspolitisk stramning skal tilvejebringes. Det forhold, at et eller flere partier ikke kan acceptere den udgave, som forligspartierne i den nuværende situation har fundet frem til, behøver ikke at være udtryk for uansvarlighed.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg forstår, er vi nået til punkt 7 på dagsordenen. Diskussionen drejer sig derfor om momsens, om merværdiafgiften og en